

Forhold, men ogsaa en Uretfærdighed, der gør sig gældende over for den farmaceutiske Stand, og jeg vilde ønske, at den Fond, der opspares, maatte blive benyttet til en Afsløsning af dette Forhold.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal først gøre den Bemærkning, at man kan gerne, som en af de ærede Talere gjorde, talde dette for en lille Begyndelse, og det er jo heller ikke andet, men man maa tilføje, at det er tillige en nødvendig Begyndelse, fordi, naar man ikke begynder paa den Maade, kan man overhovedet ikke begynde, og derfor, hvorvel Lovforslaget ikke drejer sig for Djæbliffet om større Spørgsmaal, er det dog et meget vigtigt Led i det, overhovedet at kunne komme frem til Forandringer og Forbedringer i Apotekervæsenets Ordning. Grunden til, at dette Lovforslag fremkommer, er jo ikke, som den ærede Taler har sagt, den, at flere eller færre Medlemmer her i Tinget ofte have bragt det paa Bane, det er Spørgsmaal, der have været paa Bane i mange Aar, og Grunden til, at det særlig er bleven brændende nu, er, at nu begynder den Tid at indtræde, hvor de personlige Privilegier blive givne bort anden Gang, det vil altsaa sige, at de ikke blive givne bort til en ny Mand, der skal begynde paa at oprette et Apotek, og med Hensyn til hvem det altid kunde være mer eller mindre tvivlsomt, hvorvidt det vil lykkes, og hvorvidt det i det hele taget vil gaa. Men nu er Taleren om, hvor efter Naturens Orden en anden Bortgivelse af disse personlige Privilegier begynder at finde Sted, altsaa Bortgivelse af Apoteker, der allerede ere oparbejdede og repræsenterer en meget betydelig Indtægt, og naar vi komme til det, saa er det naturligt, at saa paatrænger Spørgsmaalet sig om Billigheden og Rimeligheden af en Afgifts Paalæggelse for Privilegierne med meget større Styrke end før. Selve dette Lovforslag gaar jo aldeles ikke ud paa at antyde endogaa kun noget om, hvorledes de Penge skulle anvendes, som man maatte faa ind paa den Maade. Det er en Misforstaaelse, naar den sidste ærede Taler syntes at mene, at Lovforslaget slaar fast, at Pengene skulle bruges til de reelle Privilegiers Afsløsning. Det staar der jo slet ikke noget om i Lovforslaget. Der staar ikke andet, end at Pengene skulle udelukkende bruges for at komme Apotekervæsenet til gode paa den Maade, som nærmere bestemmes ved Lov. Det er altsaa stillet ganske frit med Hensyn til fremtidig Bestemmelse ved Lov, hvad Vej man vil gaa, og i hvad Række- og Følgeorden, man vil stille de forskellige

Ønster, som have. Det vil ogsaa findes, at der i de saa Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, jo henveges ikke blot paa dette, at man mulig kunde beslutte sig til at skride til en Afsløsning af de reelle Privilegier, men ogsaa paa, at man kunde ville have Midler tilvejebragt for at yde Subvention til Apotekere i Egne, hvor saadanne Apoteker ikke kunne betale sig, saa vel som ogsaa til en Enkepensjonsfond. Alle disse 3 Ting ere jo nævnte i Bemærkningerne, og der er ikke ved Lovforslaget afsjort det allermindste med Hensyn til, hvilket af disse Formaal man først skal arbejde for. Naar jeg skal sige min personlige Mening om dette Spørgsmaal i dette Øjeblik, saa tror jeg, at det, der vel snarest vilde være Grund til først og fremmest at anvende Pengene til, det var vistnok det mellemste af disse Formaal, nemlig Subvention til personlige Apoteker i Egne, hvor de ikke kunne betale sig. Derved kommer man nemlig hurtigt til det Maal, som, saa vidt jeg har forstaaet det, her i Tinget ved tidligere Diskussioner har været Hovedsagen, nemlig at faa Apoteker rundt omkring i Egne af Landet, hvor Folk have langt til Apotek, og hvor Apotekernes Stilling har været ringe, fordi Befolkningen er liden og fattig. Derfor er det ogsaa min Mening, at det vilde være rimeligst at bruge de første Penge, man bliver raadig over, til at komme ind paa den Bane, saa kan man jo ogsaa gerne komme til de andre Forhold, men hvordan man — og det tror jeg ogsaa, at de ærede Talere anerkendte — end vender og drejer sig, saa er det jo klart nok, at der slet ikke noget i den Retning uden Penge. Pengene maa staves paa den ene eller anden Maade, saa det første og nødvendige Skridt til en Forbedring og Forandring af den bestaaende Tingenes Tilstand, er at udfinde Midler til at tilvejebringe en Fond, som dertil kunde bruges. For saa vidt antager jeg heller ikke, at Lovforslaget har mødt nogen egentlig Modstand; der er gjort nogle Bemærkninger ved Enkeltheder i Lovforslaget, som ikke efter mit Skøn ville kunne lægge Sagen nogen videre Hindring i Vejen. Jeg vil nemlig sige, at det vilde være ønskeligt, om denne Sag kunde bringes til Ende i denne Samling, det vilde være meget uheldigt om Lovforslaget skulde ligge over til næste Aar, for saa har jeg jo ikke i Mellemtiden Bemyndigelse til at paalægge personlige Bevillinger en Afgift, det kan jo godt tænkes, at der i denne Mellemtid ville blive nogle ledige af dem, som mest egne sig dertil — et er jo ledigt for Tiden. Naar man indskrænker sig til det, der ligger for, nemlig Oprettelsen af